

[Lannung.]

Lovforslag, der jo ogsaa er gaaet uændret igennem det andet høje Ting.

Jeg understreger, at der her ikke er Tale om nogen Ødelæggelse af Funktionærloven, eller at Hensigten har været at gøre Indrømmelser til den „sociale Reaktion“, som man fra visse Sider demagogisk har søgt at hævde, dog af gode Grunde uden nærmere Bevisførelse. Her er Tale om en i den af Krigen forvoldte særlige Situation begrundet rent midlertidig Ændring af Opsigelsesvarselet, som vel at mærke tidligst kan komme til Anvendelse paa det Tidspunkt, da den Opsigelsesfrist, som Funktionærerne har i Dag, er udløbet, det være sig 3, 4, 5 eller 6 Maaneder, alt efter vedkommende Funktionærs Anciennitet. Funktionærernes Retsstilling eller velerhvervede Rettigheder i Dag forringes saaledes ikke paa nogen Maade, hvad det for mig har været afgørende at sikre. Det er for mig et afgørende Hovedpunkt i Tillægsloven. Endelig gælder denne Afkortning af Opsigelsesvarselet overhovedet kun for kriseramte Virksomheders Vedkommende. Det vil med andre Ord sige Tilfælde, hvor Funktionæren under alle Omstændigheder, hvad enten denne Ændring indføres eller ikke, kunde risikere, for ikke at sige regne med en Opsigelse allerede nu, hvis han ikke allerede havde faaet den, for at Virksomheden kunde staa frit over for ham.

Realiteten i Ændringen bliver derfor fra et praktisk Synspunkt først og fremmest dette, at Lovforslaget muliggør en Fortsættelse af Tjenesteforholdet samtidig med Genansættelse paa Basis af den kortere Opsigelsesfrist, der nu indføres. Hvis Ændringen ikke var sket, vilde Arbejdsgivere i de fleste Tilfælde være fristet til ikke at fortsætte med den samme Funktionær, idet denne da igen vilde komme ind under det længere Opsigelsesvarsel. Der vil nu desuden være Mulighed for at undgaa en unødigt og navnlig for Funktionærer meget uheldig Uro i Arbejdsforholdene, først og fremmest i Form af øjeblikkelige Masseopsigelser, dem, vi allerede har oplevet en Del af.

Jeg lægger megen Vægt paa, at Betingelsen eller Kriteriet for, at Loven overhovedet kommer til Anvendelse, er, at Virksomheden er kriseramt. Her befinder jeg mig i absolut Modsetning til det ærede Medlem Hr. Unmack. Det var for mig det andet afgørende Punkt under mit Medarbejde ved Lovforslagets Udarbejdelse at faa sikret, at dette Kriterium indføjedes i Loven — og det lykkedes altsaa. Det vil be-

drøve et æret Medlem af det andet høje Ting, Hr. Bouet, at det ærede Medlem Hr. Unmack ikke er tilfreds med vort enstemmige Forslag, men jeg maa have Lov til at glæde mig over, at det ærede Medlem Hr. Bouet her i Praksis levede op til de Konservatiives ofte fremhævede Interesse for Funktionærerne — i Praksis har det jo knebet en enkelt Gang.

Det ærede Medlem Hr. Unmack mente, at Retspræsident Hvidt ikke skulde have været glad ved dette Kriterium. Jeg skal af gode Grunde ikke her diskutere, hvad Retspræsidenten, den fortræffelige Formand for Udvalget, har været glad eller ikke glad ved — det vilde være ganske forkert at komme ind herpaa —, men det er dog i hvert Tilfælde givet, at Retspræsidenten har anset det for rigtigt at gaa til dette Kriterium, al den Stund det findes i Lovforslaget og med hans Underskrift under. Altsaa, alt taget i Betragtning, har Retspræsidenten anset det for ret og rimeligt at sætte dette Kriterium ind i Loven, hvad jeg personlig i høj Grad har kunnet glæde mig over. Det er en Selvfølge, at det rent juridisk set havde været simplere, hvis det ikke var andet, det kom an paa, om dette Kriterium ikke var opstillet, men det vilde have været saglig urimeligt, da denne midlertidige Ændring jo udelukkende er begrundet i den særlige Krisesituation, vi nu lever i, og det er under Hensyn hertil, at Bestemmelsen ogsaa er til Fordel for Funktionærerne. At man her som altid i givet Fald i sidste Instans maa gaa til Domstolene, er jo ikke noget nyt, men jeg tror, at saaledes som Loven er formuleret, og med de Motiver, den har faaet, vil der ikke blive Tale om ret mange Retssager; jeg tror, det hele vil klare sig selv i Praksis. Bevisbyrden for, at Virksomheden er kriseramt og altsaa har Ret til at opsigte med det kortere Varsel, paahviler selvsagt den Virksomhed, der vil opsigte med det kortere Varsel, saa en Usikkerhed her vil i givet Fald ramme Virksomheden og først i anden Instans ramme Funktionæren.

Der har været udtalt Frygt for, at Loven dog skulde kunne blive brugt til Ombytning af Funktionærer, altsaa mod sit Formaal. Heroverfor vil jeg gerne understrege, at den Virksomhed, der afskediger Personale med kortere Varsel og straks derefter — eller ganske kort Tid efter — antager nyt Personale, vil udsætte sig for en næsten uafbeviselig Formodning for, at Betingelsen „kriseramt“ ikke har været til Stede, saaledes at de afskedigede da i Al-